

Ти зайдно съ царствата владѣишь и сърдцата,
Тѣ туряхж узи, а ти ги трошишь:

За туй вси корони, прѣстоли и слава
Блѣднѣжтъ позорно прѣдъ твоя вѣнецъ,
За туй вси тирани «колосъ» те крышавать,
За туй вси народи зовжтъ те отецъ!

За туй на гласа ти гърмовенъ, магиченъ.
Милйонъ души ставать за тебе да мржтъ,
За туй въвъ гнѣва си, Перуну приличенъ,
Съсъ твоего име испъняшь свѣтътъ.

Ти дума пришушнешъ оковитѣ падатъ,
Ти махнешъ съ ржката—трепери Елбрусъ,
Ти вѣжди намръщишь—блѣднѣй Цариградътъ,
Ти туннешъ съ крака си—навврѣдъ става трусь.

V.

Царю, величай се! Кой съ тебе е равенъ?
Задъ тебъ е Росия, прѣдъ тебе е Богъ,
Ржката ти ѣ мощна и подвига славенъ,
За твоята сполуга цѣльта ти ѣ залогъ!

Царю, величай се! Желай ти пѣвеца,
Прѣзь който въздишатъ миллиони сърдца,